http://dx.doi.org/10.18778/8088-241-6.08

Andrej Závodný

Tarnavská Univerzita, Trnava

Ešte zopár poznámok k výkladom niektorých hydroným z povodia slovenských ľavostranných prítokov Moravy

Keďže systematický výskum hydroným v povodiach slovenských ľavostranných prítokov rieky Morava pomaly završujeme, korpus dokladov o niektorých vodných objektoch sa nám podarilo výrazne materiálovo, ale aj interpretačne a komparačne obohatiť. Pokúsime sa teda spresniť a doplniť niektoré doterajšie motivačné výklady starších hydroným zo skúmaného povodia, prípadne ich aj, ak je to možné, porovnať s výkladmi v doteraz publikovaných nám dostupných hydronomastických prácach v rámci domácich, slovenských, ale aj nedomácich, zato však slovanských, no v niektorých prípadoch aj neslovanských hydronomastických výskumov.

1. Existujúce vodné objekty

Názov *Drmolez* (1852 *Grmolin*) pomenúva potok, ktorý je ľavým prítokom Marianskeho potoka. Pramení juhovýchodne od obce Marianka, tečie severozápadne. Ústi do Marianskeho potoka v obci Marianka. Názov *Drmolez* (ide pravdepodobne o hláskoslovný variant, ktorý sa utvoril skomolením pôvodného názvu) a jeho varianty *Grmolin*, *Grmolíz* a *Grmolinský potok* vznikli pravdepodobne z ON. *Grmoléz* alebo TN. *Grmolíz* (azda z OM. *Grmolec*; [porov. DPS. 1998]. Osobné meno mohlo byť metaforicky motivované (< apelatíva *grmolec* „zvyšok končatiny, prsta a podobne, kýpeť“ [SSN. I: 513]; „pahýl“ [Kál.: 152], prípadne súvisí s apelatívom s koreňom *grm-* [porov. SSN.: 513], alebo s chorvátskym apelatívom *grm/gŕmľe* „ker, krovie“, pretože oblasť Devínskej Novej Vsi, Lamača, Dúbravky a Záhorskej Bystrice bola v minulosti osídľovaná chorvátskym etnikom [porov. MoDNV.: 240].

Názvom *Fafruk* (1837 − 40 *Fafruk Bach*) sa označovala asi 3 km dlhá časť koryta dnešnej Rudavy pri Veľkých Levároch. Na mape z roku 1897 si možno všimnúť, že Fafrák (Fafruk) a časť koryta toku Mŕtva Rudava spolu utvárali

koryto súčasného Starého kanála. Názov nie je úplne jasný. Nemožno vylúčiť spojitosť názvu s verbom *fafrať sa* „špiniť sa, mazať sa, babrať sa“ [SSJ. I: 384; porov. Kál.: 131], no môže ísť aj o metaforický názov odvodený od verba *fafrať* s významom „škemravý“ (porov. *fafravosť*), „drankať“ alebo „škriabať“ [Kott, VI: 215]. Pri tvare *Fafrák* nemožno vylúčiť ani vznik z OM. *Fafrák* [porov. DPS. 1998] či z nemeckého OM. *Feifer* (azda < nemeckého *Pfeifer* „hudec“ < to azda nem. *pfeifen* „pískať, hvízdať“ [NSS.: 243; porov. Beláková 2012: 10; Hallon 2002: 58]. F. Zimmermann [1980: 128] tento názov rekonštruuje ako *Pfaffenruck* (azda < nemeckého *Pfaffe* „pop, kňaz“ [Mach. 2010: 431] a *der Ruck* „trhnutie, šklbnutie“ (azda *výtrh*? „dajaká menšia časť poľa“; azda teda **Popovo pole*?) [NSS.: 272; porov. Voda 1943: 77]. Takýto výklad by potvrdzovali aj súčasné TN. *Kňaz* a VN. *Kňaz – Malé Leváre* (viacero vodných plôch) v chotári Malých Levár.

Rieka *Chvojnica* (1217 *paludis, fontis Hoynicha (Hoynicza)*[1]) je ľavostranným prítokom rieky Moravy. Názov v tvare *Chvojnica* sa prvýkrát uvádza až v roku 1742 ako *Chwoynitze*. Názov motivoval porast v blízkosti toku (< apelatíva *chvoj*, psl. **chvojь*, *chvoja* „vetva ihličnatých stromov“, Šmil., 1932: 478). V. Šmilauer [1932: 290] uvádza aj niekoľko starších etymológií (Tagányi, Križko), spomína tiež, že Ľ. Novák ešte rekonštruoval názov ako **Hajnica*, ale pripúšťal aj názov **Chvojnica*. F. V. Sasinek [ibidem] ju prvýkrát rekonštruoval ako **Chvojnica*. Z prvých doložených názvov sa dá skutočne VN. rekonštruovať ako **Hájnica* (proprializáciou apelatíva *hájnica* „plotom zahájená časť lesa“ [HSSJ. I: 392]; apelatívum sa utvorilo z verba *hájiť* „chrániť, strážiť“), teda pravdepodobne „potok prameniaci v *„hájenej“* časti lesa. Tento výklad by však dokazoval nepôvodnosť VN.

Názov *Krakača* pomenúva močiar na lúkach pri Železných mostoch v katastri Devínskej Novej Vsi [MoDNV.: 252]. Názov podľa V. Pokorného [MoDNV.: 252] vznikol z chorvátskeho apelatíva *krak* „pretiahnutý úd, dlhá noha, cíp“, teda močarina s nepravidelne vybiehajúcimi ramenami (porov. OM.: *Krak*, *Krák*, *Kraka* [DPS. 1998]).

Rieka *Malina* (1206 <1216> *Maliscapotoca*[2]) je ľavostranným prítokom rieky Morava. Pramení v pohorí Malé Karpaty (časť Pezinské Karpaty) juhovýchodne od obce Pernek pri vrchu Tri kopce a ústi do Moravy na rozvodí s povodím Dudváhu pri Devínskom jazere juhozápadne od Stupavy. Názov *Malina* sa dá interpretovať ako „potok tečúci, resp. prameniaci v malinovom poraste“ (< apel. *malina*, celoslovanské slovo súvisí s apelatívom *moruša* [ESJČ.: 279]). Vo výpise starej františkánskej kroniky Čierneho kláštora v Malackách (originál sa stratil)

[1] Ďalšie doklady: 1217 *caput fontis Hoynicha*; 1217 (1256) *paludis Hoynicha* (**Haynica*), *ad caput fontis Hoynicha* (**fluuii Haynica*), *palus*, *fluuius Hoynicha*, *Haynica*, *Haynicza*; 1256 *fluv. Haynicza*, *paludis Haynicha*, *Hayncha*, *Haynicza*.

[2] Ďalšie doklady: 1206 (1216) *malisca-potoca (*Maliska-pataka*, *Maliskapataka*; 1782–1785 *Malina Bach*; 1871 *Malina*; 1897 *Malina patak*.

sa uvádza, že pôvodný ON. *Malesca* vznikol zo slova *malinište* (< VN. *Malina*). Tento výklad potvrdzuje aj kronika kastelána Pajštúnskeho hradu z roku 1400, podľa ktorej ide o latinský pôvod slova: *„Usque ad Malesca...“*; je to popis o malinách, čiže vraj ide o súvislosť s malinovým krom, ktorý bol neskôr nahradený malackým stromom, skvostom lužných lesov, dubom; malinový ker posilňoval a zosobňoval vlastnosti, ktoré rovnako ako jazvec a vodný hrad pomáhali predkom plniť svoje poslanie (tieto symboly sa nachádzajú v starom malackom erbe [MoMa. 1996: 36]. Hľadať spojitosť pôvodného názvu so súčasným tvarom je však náročnejšie. V. Šmilauer [1932: 291] uvádza rekonštrukciu názvu F. Sasinka, ktorý rekonštruoval názov potoka ako **Mališka* a dával ho do súvislosti s ON. *Malacky*, čo sa aj nám vzhľadom na tvarovú podobnosť pôvodných názvov (ON. *Maluchka*, VN. *Maliscapotoca*) zdá pravdepodobné. Osadný názov môže mať niekoľko etymológií:

1. z maďarského *malac* „sviňa“; toto zviera sa nachádza aj v mestskom erbe [MoMa. 1991: 13; 1996: 154, 155]; 2. zo slovanského *molka* „mláka“ − na území boli vraj rozsiahle močariská [MoMa. 1991: 13; 1996: 154, 155]; 3. podľa Š. Ondruša vznikol z názvu *Mlacky* „miesto, kde sa mlátilo“ alebo zo slova *mlat* „nástroj, ktorým sa niečo drví, roztĺka, čiže kladivo“, prípadne „miesto, na ktorom ťažké zvieratá krúživým chodením (neskoršie aj ľudia cepmi) z klasov, zo snopov vytĺkajú, vytláčajú zrno“, čiže miesto, ktoré sa inde na Slovensku nazýva *humno* a na severnom Spiši a Šariši aj *bojisko*, v Zemplíne *zbojisko*... [MoMa. 1991: 14; 1996: 16]; 4. B. Varsik ho odvodzuje z VN. *Malina* [1990: 20]; 5. zo slova *jazvec*, latinsky *meles*; mohol tu byť nadmerný výskyt jazveca [MoMa. 1996: 37].

V. Šmilauer [1932] okrem svojej rekonštrukcie (**Maleška*, **Malicka* < slovanského **malica*) uvádza aj názory iných historikov a jazykovedcov. Ako záverečný rezultát uvádza, že vzájomný vzťah názvov *Malisca*, *Malacky a Malina* nie je jasný. Z názvu *Maleška* však asimiláciou vzniklo maďarské *Malacka*, čo bolo neskôr prevzaté do slovenčiny. B. Varsik [1990: 20] upozorňuje na omyl pisára pri písaní originálu, ktorý namiesto *Malinskapotoca* (**Malinský potok*) napísal *Maliscapotoca*.

V súvislosti s uvedenými názormi môžeme utvoriť dve možnosti vzniku názvu *Malina*: 1. vychádzajúc z tézy o chybe pisára by sme mohli usudzovať, že z listinného tvaru *Maliscapotoca* neodôvodnene vypadla fonéma *n* a *c* by sa čítalo ako *k* (porov. napríklad *Cuhna*, *Cohnha* → **Kuchyňa*), teda **Malinska potoca* → **Malinský potok*), čím by sa dalo prikloniť k výkladu B. Varsika,

2. ak by nešlo o chybu pisára, názov by sa dal rekonštruovať ako **Maliska*, *Malisa* (*sc* → *s* [Šmil. 1932: 531]), *Malicka* (pravdepodobne > ON. *Malacky*), respektíve **Mališča*. Hoci spoluhláskovú skupinu *sc* môžeme rekonštruovať aj ako *šč* (< št < psl. **stj*) typickú pre západoslovenský makrodialekt, V. Šmilauer [1932: 527] ukazuje, že táto skupina sa v maďarských prameňoch väčšinou zapisuje ako *cs* (napríklad *Csaunica* → **Ščávnica*, *Csaunuk* → **Ščavník* a podobne). Motivácia názvu by v tomto prípade zrejme súvisela s adjektívom *maličká* (názov

**Maličká*) „malá rieka“. Totožný výklad VN. *Malina* (povodie Pilicy v Poľsku) teda „niečo malé, malý potok“ uvádza aj J. Duma [1999: 44].

Zaujímavý je aj variantný názov rieky v tvare Kovnau (1853 *Kovnav*, *Kovnaw*), pomenúvajúci jej dolný tok. Tento názov nie je úplne jasný, ale pravdepodobne ide o deformovaný zápis potoka *Hovnáv* (< pravdepodobne z nemeckého tvaru *Hohenau* „vysoká niva“ [porov. Beláková 2012: 3−5; Voda 1943: 18]).

Názov *Prukzie* (1897 *Pruks*, *Pruksí*) pomenúva rybník, ktorý sa uvádza už pri opise chotára Malých Levár a Gajár a neskôr bol na ňom vybudovaný Zohorský kanál. V súčasnosti sa nachádza v katastri Jakubova. Názvy *Pruks* a *Prukzie* nie sú jasné, ale nemožno vylúčiť, že ich motivoval pôvodný názov jazera pred vybudovaním kanála (azda < nemeckého *der Brücke* „most“; NSS., s. 78; porov. historické doklady ON. *Most pri Bratislave*). Hoci TN. *Prídavky u pruksa* môžu naznačovať vznik názvu z OM. *Pruks* alebo *Bruks*, rovnako môžu potvrdzovať aj prvý výklad (*Prídavky u pruksa*, t. j. „Prídavky pri moste“). Variantný názov *Prukzie* naznačuje rovnakú motiváciu, len druhá časť názvu pravdepodobne vznikla z nemeckého *der See* (náreč. *Zie/Zí*) „jazero“ (porov. napr. VN. *Gonzie*).

Rohožnícky potok (1206 (1216) *Turnoupotoca*[3]) je pravým prítokom potoka Rudavka. Pramení juhovýchodne od Rohožníka a ústi do Rudavky priamo v Rohožníku.

Názov vznikol z ON. *Rohožník*. Pôvodný však bol názov potoka, z ktorého sa neskôr utvoril ON. Osadný názov je prvýkrát doložený v nemeckom tvare a vznikol z nemeckého *Rohrbach* (*das Rohr „trstina“*; *der Bach „potok“*; maďarsky *Nádasi patak*) s významom **Trstinový potok* (podobnú motiváciu má aj názov obce Trstín za Bielou horou na západnom Slovensku (maďarsky *Nádas*), používali ho však aj Slováci. Obec *Rarbok* bola v roku 1948 premenovaná na dnešný *Rohožník*. V ON. a sekundárne aj vo VN. sa petrifikovala stará lexika, ktorá mohla postupne v jednotlivých slovanských jazykoch zmeniť svoju pôvodnú sémantickú štruktúru (adjektívum *rohožný* < apelatíva *rohož*, *rohoža* < psl. **rogozъ*; poľsky *rogoza*, *rogóžka*, ukrajinsky *rohóž(k)a*, rusky *rogóž(k)a*, dolnolužicky *rogoža*; V. Machek [Mach. 2010: 420] o apelatíve rohož (rohožka) uvádza: „odvozeno příponou *-ja* od psl. **rogozъ* (maskulínum), respektíve **rogoza* (feminínum); rusky *rogozá*, ukrajinsky *rohozá* „sitina“, hornolužicky *rohož* „třtina“, dolnolužicky *rogož* „orobinec“, slovinsky *rogoz* „ostřice“, jenž značilo nepochybně rákos, jak svědčí právě tato odvozenina („pletivo z rákosí“), ale časem ovšem i jiné rostliny vodní podobné vzhledem nebo podobného užití. V češtině **rogozie* přešlo v *rokosie*, *rákosí*, ale původní podoba je zachována ještě v místních jménech *Rohozec* (maskulínum!), *Rohozná*, *Rohoznice* (podobná jména u všech Slovanů, ba i v Albanii“). V dnešnej slovnej zásobe slovenčiny sa toto slovo nezachovalo,

[3] Ďalšie doklady: 1206 (1216) *ad lacum turnoupotoca (*ad locum Tumoupataka)*; 1742 *amniculus Rarbachiensis*; 1806−1869 *Rohrbacher Bach*; 1932 *Nádasi patak*.

respektíve sa používa len v súvislosti s názvom výrobku z *rohože* (> apelatívum *rohožka*). Vo význame *„vodomilné rastlinstvo*, *trstina*, *rákosie*, *šašina*, *šachor"*, botanicky *Phragmites*, *Typha*, *Cyperus*", dokladá apelatívum *rohož, rohoža* Historický slovník slovenského jazyka [HSSJ. V: 80], ale III. zväzok *Slovníka slovenského jazyka* [576] uvádza už len význam „hrubé pletivo z tŕstia, z lyka, zo slamy a podobne" [porov. KSSJ.: 597].

Prvá zmienka o potoku (**Tumoupataka*) sa dá pravdepodobne rekonštruovať ako **Trnový potok*. V. Šmilauer [1932: 291]; porov. tu aj iný výklad názvu) ho rekonštruoval ako **Trnov-*, maďarsky **Turnou*. Názov bol motivovaný porastom v okolí, respektíve pri prameni toku (< apelatíva *tŕnie*, *tŕň*, psl. **tьrnъ* [Mach. 1957: 535]; „miesto porastené tŕním"; porov. na Záhorí ON. *Trnovec*. Nemožno však vylúčiť ani súvislosť názvu vodného toku s názvom vrchu, ktorý sa v listine uvádza ako *Turnouhuge* [CDSl. I, Nr. 139, 206]; **Tumouhuge* [Šmil. 1932: 6]; z maďarského *hegy* „hora, vrch"). V. Šmilauer [ibidem] názov stotožnil s vrchom *Vysoká* (754 m n. m.), pri ktorej Rohožnícky potok pramení. Názov by sme mohli rekonštruovať ako **Trnová*. Hoci sa nedá spoľahlivo určiť smer motivácie, pôvodný je však pravdepodobne TN. (TN. > VN.).

Názov *Brištie* vznikol z TN. *Brište* (< apelatíva *brište* „miesto, na ktorom sa pestovala starobylá obilnina bar (ber, bor); bar vlašský (Setaria italica); druh obilniny podobný prosu, z ktorého sa robila kaša", psl. **bЪrЪ*, Majtán [1979: 296−301; porov. HSSJ. I: 156].

2. Zaniknuté vodné objekty

K zaniknutému potoku **Axie* (1271 *ad Axye*, *Axie*, *ad venam Axey*) už V. Šmilauer [1932: 292] uvádza, že ide o neznámy vodný tok východne od Vysokej pri Morave medzi Jazerom a Bezodným. Podľa lokalizácie vodného toku, ktorú uvádza V. Šmilauer [1932: 5, obrázok 2], by sme ho mohli situovať azda niekde medzi súčasným Lábskym jazerom a jazierkom Bezodné v koryte súčasného Zohorského kanála. Názov *Axie* (názov sme analogicky rekonštruovali podľa iných tvarov, napríklad *Šmolzie*, *Prukzie*) nie je jasný. Môže však ísť o nemecký zápis zloženého názvu s druhou časťou *der See* „jazero" (Akzí < Aksee, analogicky podľa iných VN., prípadne mohol byť názov motivovaný aj stromovým porastom (< nemecké slovo *Akazi/e* „agát, akácia" [NSS.: 33]; porov. aj nemecké slovo *Akzise* „zárez, rováš" [Mach. 2010: 34]. Menej pravdepodobné je, že názov môže súvisieť s menom župana *Alexandra* (< OM. *Alexander*, hovorovo *Alex*); jeho deťom v tej istej donačnej listine, v ktorej sa uvádza aj názov vodného toku, Štefan V. dáva panstvo nazvané *Znojša (pravdepodobne Vysoká pri Morave); porov. ON. *Alexovice* na Ivančicku (< OM.), Skutil [1991: 150]; ON. *U Axlerov* (< OM. *Axler*) [SPJ. I: 85].

Zaniknutý potok *Gonzie* (1271 *ad venam Garse*), v súčasnosti už len mokraď, tiekol v minulosti pravdepodobne v koryte súčasnej Rudavky pri Vysokej pri Morave. Motivácia názvu nie je celkom jasná, ale pravdepodobne názov motivovalo hospodárske využívanie vodného objektu (kompozitum z nemeckých apelatív *die Gans* „hus“ a *der See* „jazero“ [NSS.: 129, 292], teda *Husie jazero*).

Zaniknutý potok *Prudava* (1898 *Prudava patak*) bol ľavostranným prítokom Chropovského jarku severozápadne od obce Lopašov. Názov motivovala intenzita toku (< verba *prúdiť* „prúdom tiecť“ < psl. **prǫdъ* „rýchly, bystrý tok“ [Mach. 1957: 395].

Zaniknutý potok **Vojšič* (1217 *palus Wysich* <*Woysicz*>[4]) bol neznámym prítokom rieky Myjava severne od mesta Myjava. Názov nie je jasný. V historických listinách [CDSl. II, Nr. 116, 117; Šmil. 1932: Nr. 255] možno nájsť tvarovo podobný VN. *Wasych*, *Wasyk* (VN. v roku 1242 označoval rieku pri Ľuborči), ktorý V. Šmilauer [1932: 308] rekonštruoval ako **Važík*, *Važec* (< VN. *Váh*). Súvis VN. **Vojšič* s VN. *Váh*, respektíve *Dudváh* nemožno úplne aj vzhľadom na historickú rozkolísanosť označovania horného toku (pramennej časti) *Dudváhu* v kartografických a iných historických listinách vylúčiť. Vzhľadom na usadené nepôvodné horniny sú niektorí geológovia presvedčení, že pôvodné koryto Váhu mohlo zasahovať až k chotáru obce Prietrž, čo je veľmi veľká vzdialenosť od súčasného koryta [Hatala 2006: 43].

3. Záver

Doloženým výskytom v celoslovanskej toponymii a rovnako aj svojou motiváciou možno pri väčšine skúmaných názvov spoľahlivo potvrdiť ich slovenský, respektíve slovanský pôvod, preto hľadať ich pôvod v neslovanských jazykoch je neopodstatnené, hoci napríklad na nami skúmanom území je väčšina prvých zmienok o toponymách vo väčšej či menšej miere poznačená cudzojazyčnou grafikou. Mnohé názvy sú často voľne, niekedy aj bez širších súvislostí, preložené do iného jazyka podľa pôvodu zapisovateľa. Je veľmi pravdepodobné, že toto územie obývali ešte pred prisťahovalcami Slovania, respektíve starí Slováci, preto aj väčšina názvov, ak samozrejme existovali, nemohla byť iného ako slovanského pôvodu. Prvé písomné zmienky o hydronymách pochádzajú až z 12.–13., niekedy aj 14. storočia, kedy už boli tieto územia osídľované aj nedomácimi etnikami. Preto aj tvary názvov sú v jazyku majoritne zastúpeného etnika (Maďari, Nemci, Chorváti a pod.).

Andrej Závodný. V príspevku sme na základe doplnenia dokladov o vodných názvoch zo starších kartografických prameňov doplnili niektoré motivácie

[4] Ďalšie doklady: 1217 (1256) *Wysich (*Woysich)*; 1256 *Woysicz*, *Woysych*.

najstarších vodných názvov z povodí slovenských ľavostranných prítokov rieky Morava. Z viacerých motivačných výkladov analyzovaných vodných názvov vyplýva skutočnosť, že väčšina názvov zo skúmaného povodia má jednoznačne slovenský (slovanský) pôvod. Názvy ako Brezová, Brištie, Chvojnica, Lukavec, Malina, Myjava, Prudava svojím doloženým výskytom v celoslovanskej toponymii dokazujú, že majú veľmi starý a slovanský pôvod. Od 12. storočia však boli tieto územia osídľované aj nedomácimi etnikami (Maďari, Nemci, Chorváti a pod.). Cudzie etniká tu zakladali nové osady, prípadne osídľovali osady, ktoré zostali po odchode pôvodných obyvateľov vyľudnené a pustli. Táto skutočnosť sa prejavila aj v pôvode apelatívnych motivantov niektorých toponým (Axie, Hovnau, Krakača, Pruksie, Gonzie).

Skratky

ON. – osadný názov
OM. – osobné meno
TN. – terénny názov
VN. – vodný názov
porov. – porovnaj
psl. – praslovanský
Bel – Bel Matej, 1742, *Notitia Hungariae Novae Historic-Geographica*, Zv. 4, Comitatus Neogradiensis. Comitatus Barsiensis. Comitatus Nitriensis. Comitatus Hontensis.
CDSl. – *Codex diplomaticus et epistolaris Slovaciae, Tomus I.* (805–1235; 1971; 472 s. + 32 s. prílohy), II. (1235–1260; 1971; 640 s. + 32 s. príloha), Richard Marsina (ed.), Bratislava.
DPS. – Ďurčo Peter a kol., 1998, *Databáza vlastných mien a názvov lokalít na Slovensku*.
ESJČ. – Holub Josef, Lyer Stanislav, 1978, *Stručný etymologický slovník jazyka českého se zvláštním zřetelem k slovům kulturním a cizím*, Praha.
HSSJ. I, V – *Historický slovník slovenského jazyka*, zv. 1. (A–J; 1991; 536 s.), 5. (R–Š; 2000; 692 s.), Milan Majtán (ed.), Bratislava.
KJÚ. – *Kartotéka Jazykovedného ústavu Ľ. Štúra Slovenskej akadémie vied. Živý toponomastický materiál z výskumu v slovenských obciach*, 2011.
KSSJ. – *Krátky slovník slovenského jazyka, tretie (doplnené a prepracované vydanie)*, 1997, Ján Kačala, Mária Pisárčiková, Matej Považaj (eds.), Bratislava.
Mach. – Machek Václav, 2010, *Etymologický slovník jazyka českého*, 5. vydanie, Praha.
Kál. – Kálal Karol, Kálal Miroslav, 1923, *Slovenský slovník z literatúry aj nárečí (slovensko-český diferenciálny)*, Banská Bystrica.
MoDNV. – Kol. autorov, 1995, *Devínska Nová Ves. Vlastivedná monografia*, Viliam Pokorný (ed.), Bratislava.
MoMa. – Šíp Vladimír, Trebišovský Július V., *Malacky, kapitoly z dejín mesta I. časť* (Bratislava 1991), *II. časť* (Malacky 1996).
NSS. – Vaverková Irena a kol., 1984, *Nemecko-slovenský/slovensko-nemecký slovník*, 7. vydanie, Bratislava.
SSJ. – *Slovník slovenského jazyka*, zv. 1. (A–K; 1959; 815 s.), 2. (L–O; 1960; 647 s.), 3. (P–R; 1963; 911 s.), 4. (S–U; 1964; 759 s.), 5. (V–Ž; 1965; 847 s.), 6. (doplnky, dodatky; 1968; 331 s.), Štefan Peciar (ed.), Bratislava.

SPJ. – *Slovník pomístních jmen v* Čechách I (A; 2005), Jana Matúšová (ed.), Praha.
SSN. I – *Slovník slovenských nárečí*, zv. 1. (A – K), 1994, Ivor Ripka (ed.), Bratislava.
Šmil. – Šmilauer Vladimír, 1932, *Vodopis starého Slovenska*, Praha–Bratislava.
Var. – Varsik Branislav, 1984, *Z osídlenia západného a stredného Slovenska*, Bratislava.

Bibliografia

Beláková Mária, 2012, *Hydronymia povodia Stoličného potoka*, rukopis.
Duma Jerzy, 1999, *Nazwy rzek lewobrzeżnego Mazowsza z całym dorzeczem Pilicy*, Warszawa.
Hallon Pavol, 2002, *Gajary*, Gajary.
Hatala Samuel, 2006, *Pamätnica Prietrže*, Senica.
Kott František Štefan, 1890, *Česko-německý slovník zvláště grammaticko-fraseologický*, D–N, zv. 6, Praha.
Katastrálna mapa obce, 1 : 1440; 1 : 2880; 1 : 5000.
Konkretuálna mapa obce (aj matrice), 1 : 3600; 1 : 2880.
Majtán Milan, 1979, *Názvy typu Brište, Brisko v slovenskej toponymii*, „Slavica Slovaca“, roč. 14, č. 3, 296–301.
Majtán Milan, 1996, *Z lexiky slovenskej toponymie*, Bratislava.
Majtán Milan, 1998, *Názvy obcí Slovenskej republiky. Vývin v rokoch 1773–1997*, Bratislava.
Stanislav Ján, 2004, *Slovenský juh v stredoveku*, zv. 2., 2 vydanie, Turčiansky Sv. Martin.
Skutil Jan, 1991, *Reflexe osobních jmen v nejstarším sidelněhistorickém procese na Moravě*, [in:] *Zborník referátov z X. slovenskej onomastickej konferencie (13.−15. september 1989)*, Milan Majtán (ed.), Bratislava.
Šuľhač Viktor Petrovič, 1998, *Praslovjanskyj gidronimnyj fond : Fragment rekonstrukciji*, Kyjiv.
Varsik Branislav, 1990, *Slovanské (slovenské) názvy riek na Slovensku a ich prevzatie Maďarmi v 10.–12. storočí. Príspevok k etnogenéze Slovákov*, Bratislava.
Voda Ivan, 1943, *Die deutschen Flurnamen des Bezirkes Modern*, rukopis, Modra.
I. vojenské mapovanie – Az elsö katonai felmérés, 2004, DVD vydanie, Budapest.
II. vojenské mapovanie – Die zweite militärische Vermessung. Kartenprofilen des Königreisch Ungarn und Banat von Temes (1806–1869). A második katonai felmérés, 2005, DVD vydanie, Budapest.
III. vojenské mapovanie – Az Osztrák-Magyar Monarchia harmadik katonai felmérés (1869–1887), 2006, DVD vydanie, Budapest.
Zimmermann Franz, 1980, *Historisch-ethnographische Analyse der deutschen Siedlung im Pressburgerland*. – Ethnos 19, Viedeň.

Historické a kartografické pramene:
Bel, CDSl. I, II, KJÚ., Šmil., Var., konkretuálne a katastrálne mapy obcí, staršie kartografické diela (1., 2. a 3. vojenské mapovanie Uhorska, štátne základné, špeciálne a od nich odvodené mapy SR).
Štúdia vznikla ako súčasť grantovej úlohy VEGA 1/0510/12 Diachrónna a synchrónna hydronymia Žitného ostrova.

Andrej Závodný

A few more notes to the interpretation of some hydronyms from the river basin of Slovak left tributaries of the river Morava

(Summary)

In our paper we added motivations of some of the oldest names of rivers or creeks. The oldest hydronyms in the river basin of the Slovak left-sided tributary of Morava are from 13th century. Most of them are of old Slovak (Slavic) origin, but in addition to local people some such as other ethnic groups Germans, Hungarians and Croats began to settle there, which it had affected some toponymics of this region.

Słowa kluczowe: appellativum, hydronymum, motywacja, nazwa miejscowa, strumień, rzeka.

Key words: appellativum, hydronym, motivation, name of settlement, creek, river.